

พระเจ้า

ไม่มีแผนสำรอง

No Plan B

Bambang Budijanto, Ph.D.

พระเจ้า

ไม่มีแผนสอง

สาวกของพระคริสต์
คือผู้ซึ่งสร้างสาวกเพื่อพระคริสต์
-AJB-

Bambang Budijanto, Ph.D.

หนังสือเล่มนี้แปลมาจาก “No Plan B” Copyright © 2019 by Bambang Budijanto
โดย CBN Thailand / มูลนิธิพันธกิจพระพร (ไทย)
ใจพระคัมภีร์อ้างอิงในหนังสือเล่มนี้มาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์
ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย (2001, 2007)
สงวนลิขสิทธิ์โดยองค์การอมตธรรมเพื่อชีวิต (ไอบีเอส)

ECCLESIA

(เว็ทคลีเซี่ย)

ของพระเยซูคริสต์

บทที่ 1

ECCLESIA (อีคเคลิเซีย) ของพระเยซูคริสต์

ในพระคัมภีร์ภาคภาษาอังกฤษ คำที่เราอ่านกันว่า “คริสตจักร” (church) นั้นโดยทั่วไปแล้วแปลมาจากคำกรีกคือคำว่า *ecclesia* การใช้คำว่า *ecclesia* นี้ในยุคก่อนพันธสัญญาใหม่นั้น มีความหมายถึงการเรียกตัวหรือการเรียกรวมพลของกองทัพ¹ ภายหลังคำนี้มีพัฒนาการในการใช้เพื่อหมายถึงการประชุมทั่วไปด้วยวัตถุประสงค์ของฝ่ายพลเรือน หรือหมายถึงการประชุมสภาเป็นกรณีเฉพาะเจาะจงด้านสังคม - การเมืองในนครเอเธนส์ โดยรวมคือ การใช้คำนี้ในโลกยุคโบราณนั้นมีความหมายถึงการรวมตัวของผู้คน หรือการประชุม หรือหมายถึงเหตุการณ์ที่ผู้คนมารวมตัวกันในสถานที่แห่งหนึ่งเพื่อวัตถุประสงค์ทางสังคม - การเมืองนั่นเอง

คำว่า *ecclesia* ปรากฏอยู่ 114 ครั้งในพันธสัญญาใหม่ โดยถูกนำไปใช้ให้ความหมายพื้นฐานอยู่สามแบบด้วยกัน การใช้คำนี้ในช่วงแรก ๆ หมายถึงชุมนุมประชากรของพระเจ้า ความหมายแบบนี้คล้ายคลึงกับความหมายทางโลกในสมัยนั้น ผู้เขียนพระธรรมกิจการใช้คำนี้อยู่สามครั้งเพื่อบ่งชี้ถึงการรวมตัวกันในทางสังคมหรือของพลเรือนในความหมายทั่ว ๆ ไป²

การใช้คำว่า *ecclesia* ในแบบที่สองซึ่งใช้กันโดยมากในพันธสัญญาใหม่นั้นหมายถึงประชาคมที่แท้จริงของผู้เชื่อ - ซึ่งหมายถึงชุมนุมประชากรหรือชุมชนของประชากรของพระเจ้า เปาโลได้เขียนไว้ว่า “ถึงคริสตจักร [*ecclesia*] ของพระเจ้าที่เมืองโครีนธ์”³ และ “ถึงคริสตจักร [*ecclesia*] ของชาวเวสเสโลนิกา”⁴ ถึงตอนนี้การบอกความหมายได้ไปไกลเกินกว่าเป็นเพียงการรวมตัวกันทั่วไปเป็นการชุมนุมประชากรของพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง คำนี้จึงมีนัยว่าเป็นการรวมตัวกันของประชากรของพระเจ้าที่มีความเป็นตัวตนเฉพาะในฐานะของชุมชนหนึ่ง ๆ ซึ่งมองตนเองเป็นกลุ่มชนกลุ่มหนึ่งนั่นเอง

การใช้คำว่า ecclesia ในแบบที่สามมีความหมายในเชิงอุปมาหรือเชิงจิตวิญญาณ ตัวอย่างของการใช้คำนี้ในความหมายนี้อาจพบได้จากพระธรรมโคโลสี 1:18⁵ ที่ร่างกายมนุษย์ถูกใช้เป็นภาพแทนของคำว่า ecclesia

ส่วนคำตรัสของพระเยซูเองซึ่งถูกแปลเป็นภาษากรีกว่า ecclesia นั้น มีเพียงสามครั้งเท่านั้น และปรากฏในพระกิตติคุณมัทธิว⁶ ในตอนที่ใช้คำเหล่านี้ พระเยซูทรงกำลังอ้างอิงถึงอนาคต - คือเมื่อคริสตจักร (ecclesia) ของพระองค์จะได้รับสถาปนาขึ้น ส่วนที่นอกเหนือจากที่พระเยซูทรงใช้หมายถึงในอนาคตนั้น การใช้คำว่า ecclesia ครั้งแรกในพันธสัญญาใหม่ปรากฏอยู่ในพระธรรมกิจการบทที่ 5 โดยเป็นการอ้างอิงอย่างเจาะจงถึงการประชุมในกรุงเยรูซาเล็มเวลานั้น

ลูกาใช้คำนี้ 23 ครั้งในพระธรรมกิจการ แต่ละครั้งเป็นการอ้างถึงการประชุมหรือชุมนุมสภาเป็นการเฉพาะโดยระบุตำแหน่งที่แน่นอนทางภูมิศาสตร์ของการประชุมด้วย ในขณะที่ลูกาใช้คำเหล่านี้หลายครั้งในพระธรรมกิจการ ท่านกลับไม่เคยใช้คำนี้เลยแม้แต่ครั้งเดียวในพระกิตติคุณที่ท่านเขียน ซึ่งอาจชี้ว่าท่านและผู้เขียนพระกิตติคุณท่านอื่นๆ (มัทธิว, มาระโก และยอห์น) คงเจตนาหลีกเลี่ยงการใช้คำว่า ecclesia ต่อกลุ่มสาวกหรือกลุ่มผู้เชื่อใดๆ ก็ตามในระหว่างที่พระเยซูยังทรงปฏิบัติพระราชกิจอยู่บนโลกก็ได้

เมื่อพิจารณาการใช้คำว่า ecclesia ในพันธสัญญาใหม่ดังที่อธิบายไปแล้วข้างต้น ดูเหมือนว่าจุดพลิกผันที่เปลี่ยนโฉมกลุ่มผู้ติดตามของพระเยซู (เหล่าสาวก) มาเป็นคริสตจักร หรือ ecclesia ของพระเยซูคริสตนั้นอยู่ที่การเปี่ยมล้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในพระธรรมกิจการบทที่ 2 นี่คือเหตุผลที่ถือกันว่าวันเพ็นเทคอสต์เป็นวันถือกำเนิดของคริสตจักร พระเยซูได้ทรงพยากรณ์ช่วงเวลาที ecclesia จะถือกำเนิดขึ้นมา โดยตรัสไว้ล่วงหน้าถึงชุมชนใหม่ที่จะได้รับพลังจากฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า :

“แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับฤทธิ์อำนาจเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาเหนือพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม และทั่วแคว้นยูเดียกับสะมาเรีย จนถึงสุดปลายแผ่นดินโลก” - กิจการ 1:8

ในขณะที่ ecclesia เป็นคำกรีกที่ใช้กันทั่วไปทั้งยุคก่อนและยุคร่วมสมัยกับพระเยซู พระเยซูเองไม่เคยจำกัดแนวคิดของพระองค์ในเรื่องการใช้คำว่า ecclesia ไว้ในเชิงสังคม - การเมืองแบบโรมัน-กรีกเลย พระองค์กลับมอบความหมายเพิ่มเติมแบบใหม่ให้กับคำนี้ - เป็นการใช้คำที่ถูกพัฒนายิ่งขึ้นไปอีกโดยลูกากับเปาโล แทนที่จะมีความหมายถึงเหตุการณ์หรือการรวมตัวกัน พระเยซูทรงนำเสนอคำว่า ecclesia ในฐานะ “ชุมชน” แบบอาณาจักรที่มีพลังอันไม่จำกัด ซึ่งเป็นพลังฝ่ายวิญญาณที่มีอาจหยุดยั้งได้บนแผ่นดินโลก และเป็นพลังซึ่งก่อให้เกิดสภาพใหม่ในช่วงเวลาที่ว่าด้วยการอวสานของโลกด้วย

ทุกวันนี้ ความเข้าใจในชุมชนแบบอาณาจักรที่มีพลังอันไม่จำกัดนี้ได้รับการยอมรับกันอย่างกว้างขวาง ตัวอย่างเช่น นักวิชาการชั้นนำด้านพันธสัญญาใหม่อย่าง N.T Wright ได้เคยกล่าวไว้ว่า “ก่อนอื่นใดเลย คริสตจักรก็คือชุมชนซึ่งเป็นที่รวมของผู้คนที่ เป็นของกันและกันไว้ ทั้งนี้ก็เพราะพวกเขาเป็นของพระเจ้านั่นเอง”

แล้วอะไรล่ะคือสิ่งที่ทำให้ชุมชนแบบอาณาจักรใหม่นี้เปลี่ยนมาจากแค่การรวมกลุ่มกันแบบหนึ่งมาเป็นชุมชนที่มีพลังอันไม่จำกัดและมีอาจหยุดยั้งได้ ? ก็คือฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ได้เริ่มทำงานในชีวิตและผ่านชีวิตของบรรดาสมาชิกทุกคนของ ecclesia นั่นเอง กลุ่มคนกลุ่มเดียวกันนี้เองที่เคยหวาดกลัวและอ่อนแอ (ดู ยอห์น 20:19) แล้วฉับพลันก็อุบัติใหม่เป็นชุมชนที่กล้าหาญและทรงพลังานุภาพ - นั่นก็คือ คริสตจักร นั่นเอง

หมายเหตุ

- ¹ L. Coenen, “Church, Synagogue,” in the *New International Dictionary of New Testament Theology*, Grand Rapids, Mich.: Zondervan (1986), 291.
- ² กิจการ 19:32, 39, 41
- ³ 1 โครินธ์ 1:2
- ⁴ 1 เธสะโลนิกา 1:1
- ⁵ ดู เอเฟซัส 1:22 และ โคลโลสี 1:24 เพิ่มเติม
- ⁶ มัทธิว 16:18; 18:17
- ⁷ มัทธิว 16:18
- ⁸ N.T. Wright, *Simply Christian*, San Francisco: Harper San Francisco (2006), 210.
- ⁹ กิจการ 4:8-13

พระเยซูทรงมอบความหมายเพิ่มเติมแบบใหม่ให้กับคำว่า “Ecclesia” พระองค์ทรงนำเสนอคำว่า Ecclesia ในฐานะ “ชุมชน” แบบอาณาจักรที่มีพลังอันไม่จำกัด ซึ่งเป็นพลังฝ่ายวิญญาณที่มีอายุขัยยืนยาวบนแผ่นดินโลก และยังเป็นพลังซึ่งทำให้เกิดสภาพใหม่ในช่วงเวลาที่ว่าด้วยกาลอวสานของโลกด้วย

(มัทธิว 16:18)

มหาบัญชาที่ทรงมอบ
ให้คริสตจักร

บทที่ 2

มหาบัญชาที่ทรงมอบให้คริสตจักร

ในพระธรรมกิจการ ลูกาได้สรุปย่อถึงพระราชกิจของพระเยซูในช่วง 40 วันสุดท้ายของการประทับบนแผ่นดินโลกไว้ว่า

"ภายหลังที่พระองค์ได้ทรงทนทุกข์ ก็ได้ทรงสำแดงพระองค์แก่คนเหล่านั้นและให้ข้อพิสูจน์หลายประการที่ยืนยันว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ พระองค์ทรงปรากฏแก่พวกเขาในช่วงสี่สิบวันและตรัสเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า" - กิจการ 1:3

ประโยคข้างต้นนี้สอดคล้องกับผู้เขียนพระกิตติคุณท่านอื่น ๆ ลูกาได้แสดงถึง 3 ประเด็นหลักในพระราชกิจของพระเยซูที่พระองค์ทรงมีส่วนร่วมและกระทำไว้สำเร็จในช่วง 40 วันนั้นดังนี้:

- ทรงพิสูจน์ต่อหน้าบรรดาสาวกว่าพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายจริง ๆ
 - ซึ่งเรื่องนี้ถือเป็นรากฐานของความเชื่อใหม่ (1 คร. 15:13-14)
- ทรงช่วยเหลือบรรดาสาวกของพระองค์ให้เข้าใจถึง “ภาพใหญ่”
 - คืออาณาจักรของพระเจ้า
- ทรงไว้วางพระทัยมอบหมายบรรดาสาวกให้ทำมหาบัญชา
 - นั่นคือ “พันธกิจของคริสตจักร” นั่นเอง

ภายใน 40 วัน หรือบางทีอาจจะใกล้วันท้ายๆ เลย ที่พระเยซูทรงประทานมหาบัญชาแก่บรรดาสาวกของพระองค์¹ แต่ที่ทรงขอให้พวกเขา “คอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม” (หมายถึง “อย่าเพิ่งลงมือทำตามมหาบัญชาก่อน”) จนกว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือพวกเขา ซึ่งจะเป็นหมุดหมายแห่งการถือกำเนิดขึ้นของคริสตจักร

โดยการรับบัพติศมาด้วยพระวิญญูณามบรีสุทธิ์ บัดนี้ คนกลุ่มเดียวกันนี้ที่เคยถูกเรียกว่าอัครสาวกทั้งสิบสอง บรรดาสาวก หรือเหล่าผู้ติดตามของพระเยซูจึงถูกเรียกใหม่ว่าคริสตจักร² พวกเขาไม่ได้เป็นเพียง 12 คนหรือ 120 คนที่ติดตามพระเยซูอีกต่อไป แต่กลายเป็นชุมชนแบบอาณาจักรที่มีพลังอันไม่จำกัดซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำมหาบัญชา - ซึ่งเรียกว่า ecclesia นั่นเอง

อาณาจักรของพระเจ้าคือเป้าหมายสูงสุดของทุก ๆ สิ่งที่คริสตจักรทำคุณประโยชน์อันยอดเยี่ยมที่สำคัญที่สุดซึ่งคริสตจักรมีก็คือการฟื้นคืนพระชนม์ชีพของพระคริสต์ - นั่นคือ พระเยซูยังทรงพระชนม์อยู่จนถึงทุกวันนี้ แก่นของยุทธศาสตร์ของคริสตจักรก็คือการทำเป้าหมายสูงสุดดังกล่าวให้สำเร็จ นั่นคือการสร้างสาวกแบบครบถ้วนนั่นเอง

หมายเหตุ

¹ คำนามอย่างคำว่า “สาวก” (mathetes) มีอยู่ทั่วไปในพระกิตติคุณและพระธรรมกิจการ แต่ไม่ปรากฏในส่วนอื่น ๆ ของพันธสัญญาใหม่เลย คำนี้พบอยู่ 73 ครั้งในพระธรรมมัทธิว 46 ครั้งในพระธรรมมาระโกและ 37 ครั้งในพระธรรมลูกา มาระโกและลูกาใช้คำนามคำนี้เพื่อหมายถึงอัครสาวกสิบสองคน ในขณะที่มัทธิวใช้คำนี้ในแบบที่กว้างกว่า คือใช้หมายถึงอัครสาวกสิบสองคนด้วย แต่ไม่ได้จำกัดเฉพาะสิบสองคนนั้นเท่านั้น

² กิจการ 1:5

โดยการเปี่ยมล้นด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์ในพระธรรมกิจการบทที่ 2 บรรดาสาวก 120 คนของพระคริสต์ที่กำลังอธิษฐานภาวนาในห้องชั้นบนจึง ถูกเปลี่ยนสถานะใหม่เป็น ECCLESIA พวกเขาไม่ใช่บุคคลที่เป็นผู้เชื่อจำนวน 120 คนอีกต่อไป หากแต่กลายเป็นชุมชนแบบอาณาจักรที่มีพลังอันไม่จำกัดซึ่งได้รับความไว้วางใจให้สำแดงถึงอาณาจักรของพระเจ้าที่เป็นจริงได้ บนแผ่นดินโลก

**กิจการหลักของคริสตจักร:
การสร้างสาวก**

บทที่ 3

กิจการหลักของคริสตจักร: การสร้างสาวก

มหาบัญชาได้ก่อรูปทรงให้พันธกิจของคริสตจักรปรากฏขึ้น ซึ่งก็คือ การสร้างสาวก คำกริยา “สร้างสาวก” (matheteuo) ปรากฏอยู่สี่ครั้งในพันธสัญญาใหม่¹ ในสี่ครั้งที่ว่านี้มีเพียงครั้งเดียวในมัทธิว 28:19 ที่คำกริยานี้ปรากฏอยู่ในฐานะคำสั่งแบบเข้มงวด

“สิทธิอำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์และในแผ่นดินโลกทรงมอบไว้แก่เราแล้ว ดังนั้นจงไปสร้างสาวกจากมวลประชาชาติ ให้เขารับบัพติศมาในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ สอนเขาให้เชื่อฟังทุกสิ่งที่เราสั่งพวกท่านไว้ และแน่นอน เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไปตราบจนสิ้นยุค” - มัทธิว 28:18-20

คำกริยาเชิงเข้มงวดอย่างคำว่า - “จงไปสร้างสาวก” ในมัทธิว 28:19 เป็นกริยานิยามถึงกิจกรรมหลัก เป็นคำสั่งแกนหลักของมหาบัญชา มัทธิวใช้คำกริยาลักษณะนี้อยู่สามคำไปพร้อมกับใช้คำกริยาเชิงเข้มงวด ได้แก่คำว่า poreuthentes (จงไป) baptizontes (จงให้บัพติศมา) และ didaskontes (จงสอน) คำกริยาอย่างคำว่า “จงให้บัพติศมา” และ “จงสอน” ยังแสดงถึงวิธีการดำเนินพันธกิจการสร้างสาวกด้วย

ฉะนั้นคำกริยาดังกล่าวจึงอ่านได้ความว่า “เมื่อพวกท่านให้บัพติศมาแก่ผู้คนที่จงสร้างพวกเขาให้เป็นสาวกด้วย เมื่อพวกท่านสอนผู้คนที่เชื่อฟังพระบัญญัติทั้งสิ้นของเรา ก็จงสร้างพวกเขาให้เป็นสาวกของเราด้วย”

คำกริยาคำแรกที่รวมเอาคำกริยาเชิงเข้มงวดอย่างคำว่า “จงสร้างสาวก” (matheteusate) ไว้ด้วยก็คือคำว่า “จงไป” (poreuthentes) คำนี้เองที่กำหนดทิศทางให้แก่มหาบัญชา คำกริยา poreuomai (จงไป) ปรากฏอยู่ 154 ครั้งในพันธสัญญาใหม่และมีความหมายถึงการเดินทางหรือการท่องเที่ยวไปเพื่อค้นหา - ซึ่งหมายถึงทั้งแบบตรงตัวและในเชิงเปรียบเทียบ (เช่น ไปเพื่อตาย, ท่องไปสู่ภพอื่น)²

เช่นที่คริสตจักรของพระเยซูคริสต์ให้ข้อสังเกตไว้ว่าเป็นชุมชนที่มีพลังอันไม่จำกัดและไม่ใช่เพียงเป็นการจัดงานรวมตัวกันแล้วจบ **กระบวนการสร้างสาวกจึงเป็นการเดินทางและไม่ใช่แค่เหตุการณ์รวมตัวกันหรือการแทรกแซงของพระเจ้าที่เกิดขึ้นครั้งเดียวจบเช่นกัน** เส้นทางการสร้างสาวกคือหนทางที่จะนำผู้คนให้เติบโตขึ้นจนเป็นเหมือนพระคริสต์ได้ในที่สุด³

คำกริยาคำที่สองในตัวของมหาบัญชาก็คือคำว่า “จงให้บังเกิด” พวกเขาในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ บัพติศมาคือการแสดงถึงการที่ผู้เชื่อได้ร่วมมือส่วนในการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนม์ชีพขององค์พระเยซู และได้เข้าสู่เส้นทางแห่งการเป็นสาวกแล้ว การมีส่วนร่วมดังกล่าวกับพระเยซูได้นำไปสู่การเข้าส่วนอย่างลึกซึ้งกับชุมชนคริสเตียนที่มีความคิดจิตใจอย่างเดียวกัน **เมื่อใครสักคนประกาศตนว่าเป็นผู้ติดตามพระเยซูผ่านบัพติศมา คนๆ นั้นย่อมยอมรับและผูกพันเป็นสาวก - และสร้างสาวกด้วย -** เพื่อสมาชิกของชุมชนนี้จะเปลี่ยนไปเหมือนพระคริสต์มากยิ่งขึ้น ๆ ขึ้น

คำกริยาคำที่สามคือคำว่า *didaskontes* หรือ “จงสอน” พวกเขาให้ข้อสั่งสอนและถือสารพัดสิ่งที่พระเยซูทรงสอนพวกเขาไว้ คริสตจักรได้รับการกิจให้สร้างสาวกโดยวิธีการสั่งสอน (*didasko*)⁴ คำนี้มีนัยถึงวิธีการกว้าง ๆ ในการเรียนรู้ด้วยการจดจ่อกับเป้าหมายที่ไกลกว่าแค่เพื่อให้ได้รับสติปัญญาความรู้ **วัตถุประสงค์ของกระบวนการสร้างสาวกไม่ใช่เพื่อการสะสมความรู้**

ในเรื่องคำสั่งสอนทั้งปวงของพระเยซูที่จริงแล้วผลลัพธ์ที่ทรงตั้งพระทัยไว้ให้แก่การเป็นสาวกของพระองค์ก็คือการแสดงออกทั้งในความคิดและพฤติกรรมถึงความเป็นองค์เจ้านายของพระเยซูให้ปรากฏออกมา ซึ่งเป็นการรับรองผลลัพธ์ที่คาดหวังจากกระบวนการสร้างสาวก เป็นการทำให้สาวกสามารถ**เชื่อฟัง**และยอมจำนนต่อการปกครองและความเป็นเจ้านายขององค์พระเยซูคริสต์ **ฉะนั้นเป้าหมายของมหาบัญชา หรืออีกนัยหนึ่งคือกระบวนการสร้างสาวกจึงหมายถึงการปกครองของพระคริสต์เหนือชีวิตของผู้เชื่อแต่ละคนซึ่งจะสะท้อนให้เห็นในความเป็นชุมชนของผู้เชื่อด้วย**

อาณาจักรคืออาณาจักรที่อำนาจสูงสุดของกษัตริย์ได้รับการเคารพเทิดทูน และพระประสงค์ของพระองค์ก็สัมฤทธิ์ผล กล่าวกันว่าจักรวาลมีอาณาจักรย่อยๆ ถึง 7 พันล้านกับอีกหนึ่งอาณาจักร - นั่นคือ อาณาจักรเดียวของพระเจ้า กับอาณาจักรย่อย ๆ ทั้งหลายอีก 7 พันล้านกว่าแห่งซึ่งพระเจ้าทรงประทานช้อยกเว้นเล็ก ๆ (และชั่วคราว) จากอำนาจสูงสุดของพระองค์เอง อาณาจักรย่อยๆ เหล่านี้แหละที่ “ถูกปกครอง” โดยผู้เชื่อแต่ละคนตามแต่ใจของแต่ละคน อาณาจักรของพระเจ้าคือใบหน้าไปทุกครั้งที่มีผู้เชื่อหนึ่งคนเลือกจะปรับความปรารถนาของเขาให้ตรงกับน้ำพระทัยขององค์จอมราชา - เมื่อน้ำพระทัยของพระองค์สัมฤทธิ์ผลในเราและผ่านทางเรา หลักฐานอันเป็นที่ประจักษ์ - คือความสัมพันธ์ของผู้เชื่อที่ประกอบไปด้วยความรักพระเจ้าและการรักซึ่งกันและกัน - ซึ่งถือเป็นการสำแดงหรือ “หมายสำคัญ” ของการปกครองของพระคริสตนั้นเอง

เป้าหมายของการสร้างสาวกอยู่ที่การเสริมสร้างผู้เรียนแบบครบถ้วน ตลอดชีวิตของเขาที่ผูกพันไว้ด้วยความเป็นองค์เจ้านายขององค์พระเยซูคริสต์ โดยถูกขับเคลื่อนด้วยกระบวนการแปรสภาพใหม่แบบครบถ้วนที่ต่อเนื่องและตั้งใจจนไปสู่การเป็นเหมือนพระคริสต์ยิ่งขึ้น การเป็นสาวกคือกระบวนการที่มีพลังอันไม่จำกัดและเป็นการเดินทางของการเติบโตส่วนบุคคลแบบครบถ้วน ในชุมชน พร้อมกับชุมชนและผ่านทางชุมชนแห่งอาณาจักร (คริสตจักร) ซึ่งเกิดขึ้นในบริบทและในวัตถุประสงค์ที่ทำให้เกิดความคับหน้าในการปกครองของพระเจ้า (หรือความเป็นเจ้านายขององค์พระคริสต์) ในชีวิตแต่ละชีวิต เช่นเดียวกับในชุมชนที่กว้างออกไปด้วย

คริสตจักรท้องถิ่นคือหมายสำคัญของอาณาจักรซึ่งการปกครองของพระเจ้าได้สำแดงออกให้เห็นอย่างชัดเจนเต็มตาในชีวิตของสมาชิกของชุมชน เมื่อพระลักษณะและพระทัยของพระคริสต์ถูกเปิดเผยให้เห็นในชีวิตของสาวกแต่ละคนมากขึ้นฉันใด หลักธรรมของอาณาจักรก็จะกำกับวิธีการที่สาวกแต่ละคนจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับผู้อื่นและส่วนที่เหลือของโลกในระดับที่เพิ่มขึ้นด้วยฉันนั้น⁵

กิจการอันเป็นหัวใจของคริสตจักรและยุทธศาสตร์เดียวที่ “ทรงบัญชา” มาให้ก็คือการสร้างสาวก ในมหาบัญชา นั้น พระเยซูไม่ได้สั่งให้คริสตจักร “มีส่วนในการสร้างสาวก และ ดูแลคนยากจน” หรือให้ “สร้างสาวก และ ดูแลโลกที่ทรงสร้างมานี้” หรือให้ “สร้างสาวกและมีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่สาธารณะ” นี่ก็เพราะการสร้างสาวกนั้น **รวมเอา** ทุก ๆ มิติเหล่านั้นไว้อยู่แล้ว แต่เป้าหมายสูงสุดของการสร้างสาวกคืออาณาจักรของพระเจ้าซึ่งหมายถึง**การปกครองของพระเจ้าในชีวิตผู้เชื่อแต่ละคน และสะท้อนถึงการครอบครองของพระเจ้าในครอบครัว ในชุมชน และในประเทศชาติของเรา**

ธรรมชาติของกระบวนการสร้างสาวกนั้นมีลักษณะครบถ้วนโดยธรรมชาติ พระเยซูไม่ได้ประทานกิจกรรมให้คริสตจักรเพื่อขจัดความยากจน พระองค์สั่งคริสตจักรว่าให้สร้างสาวกต่างหาก และโดยกระบวนการสร้างสาวกนี้เองที่ความยากจนถูกกำจัดไปเมื่ออาณาจักรของพระเจ้าจำเริญขึ้น⁶

ลองพิจารณาคำกล่าวของ Christopher Sugden ในหนังสือ *Radical Discipleship* (สาวกที่แตกต่างโดยสิ้นเชิง) ที่ว่า

ความเป็นผู้ใหญ่แบบคริสเตียนนั้นครอบคลุมถึงการมีมนุษยธรรมของเรา บ่อยครั้งที่เรามักจะลดทอนความเป็นผู้ใหญ่แบบคริสเตียนให้เป็นแค่กิจกรรม “ฝ่ายวิญญาณ” ด้วยการอธิษฐานและการอ่านพระคัมภีร์ตามปกติ หรือการประกาศข่าวประเสริฐส่วนตัว หรือการรับใช้ของคริสเตียนในองค์กรพันธกิจต่าง ๆ แต่เรากลับละเลยเป้าหมายและแรงจูงใจในทางอาชีพ และทัศนคติที่มีต่อชุมชน รวมไปถึงประเด็นต่าง ๆ ทางสังคม และขาดการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับผู้คนในการผูกมิตรและการแบ่งปัน และขาดความมีใจกรุณาเอื้ออาทร และการดูแลผู้ด้อยโอกาส⁷

ข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ต้องรวมทั้งการประกาศ**และการนำไปปฏิบัติจริง** มิฉะนั้นก็เท่ากับสูญเปล่า ข่าวประเสริฐจะต้องโอบล้อมบุคคลหนึ่ง ๆ ไว้โดยรอบ รวมทั้งโอบล้อมมนุษยชาติไว้ได้ครบถ้วน การแบ่งแยกข่าวประเสริฐออกเป็นมิติฝ่ายวิญญาณกับมิติฝ่ายสังคมจึงถือเป็นการเลือกข้างจากคู่ที่ผิด (false dichotomy)

นักศาสนศาสตร์ชาวเยอรมันอย่าง Dietrich Bonhoeffer ได้เขียนไว้ขณะที่เขาอยู่ในห้องขังภายในค่ายกักกันที่ Flossenbürg (ฟลอสซิบวร์ก) ในช่วงสงครามโลกครั้งที่สองว่า **“คริสตจักรจะเป็นคริสตจักรจริงๆ ก็ต่อเมื่อคริสตจักรดำรงอยู่เพื่อผู้อื่น”**⁸ เราขอยืนยันยิ่งกว่าคำพูดนี้ว่า **คริสตจักรจะเป็นคริสตจักรจริงๆ ก็ต่อเมื่อคริสตจักรเป็นชุมชนท้องถิ่นที่มีพลังอันไม่จำกัดของเหล่าผู้เชื่อที่เป็นผู้สร้างสาวก** คำนิยามได้ยึดตามความหมายในพระคัมภีร์ถึงสิ่งที่คริสตจักรเป็นและสิ่งที่คริสตจักรทำ

ภาชิตแอฟริกันอันเก่าแก่กล่าวไว้ว่า **“ต้องใช้ทั้งหมู่บ้านเพื่อเลี้ยงดูเด็กสักคนให้เติบโตใหญ่”** เช่นเดียวกัน ต้องใช้ทั้งคริสตจักรเพื่อสร้างสาวกที่ถูกต้องแท้จริงของพระคริสต์ขึ้นมาสักคน

มหาบัญชาเพื่อการสร้างสาวกไม่ได้มอบไว้ให้คริสเตียนคนใดคนหนึ่งเพียงคนเดียว แต่เป็นกิจการของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงกระทำผ่านทั้งคริสตจักร พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสามารถทำงานผ่านคริสเตียนแต่ละคนให้สามารถนำพาคนมารับเชื่อในพระเยซูคริสต์ว่าเป็นองค์พระผู้ช่วยให้รอด แต่จะต้องใช้ทั้งคริสตจักร - ซึ่งก็คือชุมชนของพระคริสต์ อันเป็นครอบครัวของพระเจ้า - ที่จะสร้างคน ๆ หนึ่งให้เป็นสาวกที่เติบโต คริสเตียนคนหนึ่งสามารถช่วยคริสเตียนอีกคนให้เติบโตได้ในการเดินทางฝ่ายวิญญาณของเขา แต่กระบวนการสร้างสาวกที่ได้ผลและครบถ้วนจะเกิดขึ้นอย่างดีที่สุดในบริบทของชุมชนของเหล่าสาวก - ซึ่งก็คือคริสตจักรท้องถิ่นนั่นเอง

ความเป็นผู้นำและโครงสร้างของคริสตจักรท้องถิ่นจึงควรมีรูปแบบที่เอื้อต่อการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใหม่อย่างต่อเนื่องของสมาชิกแต่ละคนให้เป็นผู้เชื่อที่เป็นผู้ใหญ่และมีความเป็นเหมือนพระคริสต์มากยิ่งขึ้น

พระองค์เองทรงให้บางคนเป็นอัครทูต บางคนเป็นผู้เผยพระวจนะ บางคนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาลและอาจารย์ เพื่อเตรียมประชากรของพระเจ้าสำหรับงานรับใช้ เพื่อว่าพระกายของพระคริสต์จะได้รับการเสริมสร้างขึ้น จนกว่าเราทั้งหมดจะบรรลุความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความเชื่อและในความรู้ถึงพระบุตรของพระเจ้า จนเราเติบโตเป็นผู้ใหญ่คือเต็มถึงขนาดความไพบูลย์ของพระคริสต์ - เอเฟซัส 4:11-13

คริสตจักรของเราควรจะเป็นศูนย์เพื่อเตรียมประชากรของพระเจ้าสำหรับงานบริการ ซึ่งเป็นการรับใช้ผู้อื่นของเราที่จะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่พระกายของพระคริสต์และสร้างความเปลี่ยนแปลงและการเติบโตในชีวิตของแต่ละคนด้วย หากไม่มีงานบริการ จะมีการเติบโตฝ่ายวิญญาณที่จำกัดทั้งในผู้เชื่อเดี่ยว และกลุ่มชุมชนของผู้เชื่อ อย่างที่เปาโลได้กล่าวไว้ในพระธรรมเอเฟซัสว่า เมื่อทั้งกายได้ทำงานรับใช้ โดยแต่ละส่วนทำหน้าที่ของตน ทัวทั้งกายจึงเจริญเติบโตและได้รับการเสริมสร้าง⁹

ชุมชนที่มีพลังอันไม่จำกัดของคริสตจักรท้องถิ่นจะปฏิบัติภารกิจได้อย่างเปี่ยมพลังในการทำให้อาณาจักรของพระเจ้าจำเริญขึ้นในทุก ๆ วัน - หรือสัปดาห์ละเจ็ดวันไปเลย¹⁰ น่าเศร้าที่ในหลาย ๆ ส่วนของโลกนั้น การเปลี่ยนแปลงอย่างไม่หยุดยั้งนี้ได้ถูกกำหนดให้ปฏิบัติได้เพียงทุกวันอาทิตย์ และมอง “คริสตจักร” ว่าเป็นเพียงการไปร่วมพิธีประจำสัปดาห์ในวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นความหมายที่ย้อนกลับไปเป็นการใช้คำเชิงความหมายแบบทางโลก ในยุคสมัยก่อนอีกครั้งซึ่งเป็นแค่การรวมตัวกันโดยทั่วไปเฉย ๆ พระเยซูทรงคิดต่างออกไป พระองค์ทรงเรียกคริสตจักรของพระองค์ให้เป็นชุมชนที่มีพลังอันไม่จำกัด ที่ร่วมกันสร้างอาณาจักรของพระเจ้าและสร้างสาวกด้วย

หมายเหตุ

- ¹ มัทธิว 13:52; 27:57; 28:19; กิจการ 14:21
- ² Strong's Exhaustive Concordance of the Bible, Greek, 4198, www.strongnumbers.com/greek/4198.htm.
- ³ เอเฟซัส 4:12-13
- ⁴ คำว่า dao (เรียนรู้อู๋) , จงสอน (ในการประยุกต์ใช้คำแบบกว้างๆ) นี้อยู่ในรูปคำกริยาประเภทที่ประธานในประโยคไม่ได้กระทำการด้วยตนเอง (causative verbs) โปรดดู Strong's Exhaustive Concordance of the Bible, Greek, 1321, www.strongnumbers.com/greek/1321.htm.
- ⁵ พิลิปปี 2:1-9
- ⁶ กิจการ 4:34
- ⁷ Christopher Sugden, Radical Discipleship, Basingstoke, England: Marshall, Morgan and Scott (1981), 128.
- ⁸ Dietrich Bonhoeffer, Letters and Papers From Prison, New York: Macmillan Publishing (1971).
- ⁹ เอเฟซัส 4:16
- ¹⁰ กิจการ 2:46-47

ดังนั้นเมื่อท่านไป (ไม่ว่าที่ใด) ก็จงไปสร้างสาวกจากมวลประชาชาติ
- อย่าเพียงแค่ไป

เมื่อท่านให้เขาได้รับบัพติศมา (ไม่สำคัญว่าท่านจะให้บัพติศมาแก่ผู้คน
เยอะแค่ไหน) ก็จงสร้างเขาเป็นสาวกของเราด้วย
- อย่าเพียงแค่ให้บัพติศมา

เมื่อท่านสอนเขา (ไม่สำคัญว่าท่านจะสอนนานแค่ไหน) ก็จงสร้าง
มวลประชาชาติให้เป็นสาวกเราด้วย
- อย่าเพียงแค่สอน (มัทธิว 28:19-20)

คริสตจักร

คือพลังอันมีอาจหยุด

ยังได้

บทที่ 4

คริสตจักรคือพลังอันมีอาจหยุดยั้งได้

คริสตจักรคือพลังอันมีอาจหยุดยั้งได้ - เป็นพลังที่มหาศาลที่สุดบนโลก และมีชัยเหนือแดนนรกอีกด้วย คริสตจักรคือแผนแรกและแผนเดียวของพระเจ้าในการทำให้อาณาจักรของพระองค์จำเริญยิ่งขึ้น และพระองค์ไม่มีแผนสอง คริสตจักรคือชุมชนที่มีพลังอันไม่จำกัด มีความก้าวหน้า และเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอเพื่อความจำเริญยิ่ง ๆ ขึ้นของอาณาจักรของพระเจ้า คริสตจักรคือผู้แทนพระองค์ที่พระเจ้าทรงเลือก ทรงสถาปนาขึ้น และทรงเลี้ยงดูทะนุถนอมเพื่อให้ทำพระประสงค์ในการฟื้นฟูอาณาจักรของพระเจ้าจนสัมฤทธิ์ผล คริสตจักรคือสถาบันเดียวที่ได้รับการสถาปนาขึ้นมาโดยองค์พระเยซูคริสต์เอง

“เราบอกท่านว่าท่านคือเปโตร และบนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักร [ecclesia] ของเราและประตูแดนมรณาจะเอาชนะคริสตจักรนั้นไม่ได้เลย เราจะมอบกุญแจแห่งอาณาจักรสวรรค์แก่ท่าน ท่านผูกมัดสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นจะถูกผูกมัดในสวรรค์ ท่านปลดปล่อยสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นจะถูกปลดปล่อยในสวรรค์”

- มัทธิว 16:18-19

พระเยซูทรงเป็นผู้ก่อตั้ง เป็นองค์สถาปนิก และเป็นเพียงผู้เดียวที่สร้างและสถาปนาคริสตจักรขึ้นมาด้วยฤทธานุภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์นี้เองที่พระเยซูทรงเป็นผู้เดียวที่ยังคงสร้าง ต่อเติม และทำคริสตจักรของพระองค์ให้แข็งแกร่งขึ้นในทุก ๆ ที่ตลอดประวัติศาสตร์ ความจำเริญของชีวิต¹ และความจำเริญของอาณาจักรพระเจ้าบอกเป็นนัยถึงความอ่อนแอและการถดถอยลงของอาณาจักรแห่งความตายและความมีเด ฉะนั้นโดยธรรมชาติแล้ว คริสตจักรจึงเป็นภัยคุกคามต่อแดนคนตาย (hades) และต่อแดนนรก (sheol) พระเยซูทรงสัญญาไว้ว่าแม้แต่ประตูแดนมรณาซึ่งนอกจากจะไม่สามารถเอาชนะได้แล้ว ยังไม่สามารถหยุดยั้งชุมชนฝ่ายวิญญาณที่มีพลังอันไม่จำกัดนี้ได้ด้วย

พระเยซูทรงชี้ให้เห็นว่าคริสตจักรจะเป็นเจ้าของกุญแจแห่งอาณาจักรของพระองค์ ซึ่งจะอนุญาตให้เราเข้าถึงได้ไม่จำกัดสู่พระบัลลังก์ของพระเจ้า ด้วยสิทธิพิเศษนี้ คริสตจักรจะต้องใช้สิทธิอำนาจและฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพราะด้วยพันธกิจที่ใหญ่ไพศาลและเป็นภัยต่อแดนนรก คริสตจักรจึงมีอำนาจกระทำกิจแต่เพียงในกรอบของมนุษย์ซึ่งพึงพากำลังของมนุษย์เท่านั้น

คริสตจักรในพระธรรมกิจการบทที่ 2 ได้วางมาตรฐานในการใช้ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าไว้ให้ โดยเริ่มต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม ในเวลาไม่ถึง 300 ปี คริสตจักรได้ขยายตัวและแพร่ไปอย่างรวดเร็วจนได้เปลี่ยนแปลงหลายชีวิตทั่วทั้งจักรวรรดิโรมันและที่ไกลไปกว่านั้นด้วย ทุกวันนี้ก็เช่นเดียวกับในตอนนั้น คือคริสตจักรยังได้รับการเสริมพลังจากพระเจ้าเพื่อเผชิญหน้ากับความท้าทายขั้นสูงสุดเพื่อจะตั้งอยู่อย่างมีชัยชนะเหนือฝ่ายตรงข้ามที่ขัดขวางรุนแรง เวลาก็เหมือนแต่ก่อน ที่คริสตจักรมีขึ้นเพื่อส่งอิทธิพลเหนือทุก ๆ มิติในชีวิตและในทุก ๆ ภาคส่วนของสังคม

คริสตจักรถูกก่อตั้งขึ้นบน “ศิลา” คือบนการสารภาพของเปโตรว่าพระเยซูทรงเป็นองค์พระเมสสิยาห์ที่รอคอยกันมานานนั่นเอง นี่คือการฐานอันแข็งแกร่งมั่นคงมีสันคลอนของเรา บัดนี้ ชุมชนแบบอาณาจักรที่มีพลังอันไม่จำกัดนี้ได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช สิทธิอำนาจ และการทรงนำจากพระเจ้าผ่านการทรงสถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว

บทบาทหน้าที่เพื่อการเปลี่ยนแปลงใหม่ของคริสตจักรไม่ได้ถูกจำกัดแต่เพียงการเปลี่ยนแปลงภายในของคริสตจักรเท่านั้น พระกายของพระคริสต์ไม่ได้ดำรงอยู่เพื่อตนเองแต่อยู่ในฐานะเป็นผู้แทนพระองค์ในการทำงานของพระเจ้าในโลก เหล่าผู้นำคริสตจักรมีหน้าที่อำนวยความสะดวกแก่ประชากรของพระเจ้าเพื่อให้พวกเขาได้ทำงานและรับใช้พระองค์ ในกิจกรรมต่าง ๆ ในการสามัคคีธรรมของคริสตจักรจะต้องส่งผลต่อชุมชนแบบอาณาจักรที่มีชีวิตตามการทรงเรียก กิจกรรมเหล่านี้จะต้องสะท้อนพระฉายของพระคริสต์ให้ปรากฏขึ้นในใจกลางสังคม

แล้วคริสตจักรยืนอยู่ ณ จุดไหนของการที่โลกเราต่อสู้กับความยากจน ความฉ้อฉล ความอยุติธรรม ความขัดแย้งทางเชื้อชาติ โรคภัย และประเด็นปัญหาที่ไม่แตกอีกมากมายกันล่ะ ? คริสตจักรมีบทบาทที่ต้องแก้ไขปัญหาระดับโลกเหล่านี้หรือเปล่า ? พระเยซูได้ทรงออกแบบคริสตจักรไว้ให้จัดการกับประเด็นต่าง ๆ ในระดับโลกที่เห็นได้ชัดว่าเป็นประเด็นใหญ่เรื้อรังมายาวนานเหล่านี้หรือเปล่า?

คริสตจักรมีประวัติศาสตร์อันยาวนานและมีเกียรติสูงส่งในการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับโรคภัยไข้เจ็บของสังคมและในการเป็นพลังแห่งการช่วยกอบกู้ด้วยคริสตจักรในพระธรรมกิจการบทที่ 2 มีลักษณะที่ทำให้เห็นถึงการดูแลหญิงม่ายและลูกกำพร้า คริสตจักรเหล่านี้ถูกเรียกอีกนัยหนึ่งว่าเป็นคริสตจักรที่ “ในหมู่พวกเขาไม่มีใครขัดสน”³

เหล่าอัครสาวกได้แต่งตั้งบรูซ “ผู้เปี่ยมด้วยพระคุณและฤทธิ์เดชของพระเจ้า” ซึ่ง “ได้ทำหน้าที่สำคัญและปาฏิหาริย์ที่ยิ่งใหญ่หลายอย่าง” เพื่อนำพันธกิจด้านสังคมของคริสตจักร เรื่องนี้ไม่ใช่พันธกิจระดับรองที่ถูกวางกรอบไว้แล้วแต่อย่างใด หากแต่เป็นใจกลางของพันธกิจในยุคเริ่มแรกของคริสตจักรเลยทีเดียว ที่จริงแล้ว งานรับใช้แบบครบถ้วนนี้เกิดผลอย่างมากในคริสตจักรยุคศตวรรษที่สอง แม้แต่จักรพรรดิผู้นับถือศาสนาอื่นคนสุดท้ายของโรมอย่างจูเลียสเองยังมองว่านี่เป็นภัยคุกคามต่อระบบศาสนาและอำนาจของโรม จูเลียสเขียนไว้ว่า

เจ้าพวกกาลีลีย์ที่ตื้อรั้นเหล่านี้ (พวกคริสเตียน) ไม่เพียงเลี้ยงดูคนยากจนที่เป็นพวกเดียวกันเองเท่านั้น แต่ยังเลี้ยงดูคนยากจนในศาสนาของเราด้วย พวกนั้นต้อนรับคนยากจนด้วยความรัก พวกคริสเตียนล่อใจคนยากจนไว้เหมือนที่เด็กน้อยถูกล่อใจด้วยขนม.... ในขณะที่นักบวชที่ไม่เชื่อพระเจ้าก็ละเลยคนยากจน เจ้าพวกกาลีลีย์ที่น่าเกลียดชังเหล่านี้ก็ลบล้างทัศนทางการกุศล และด้วยการแสดงถึงความเมตตากรุณาปลอมๆ ซึ่งถูกสร้างขึ้นและส่งผลกระทบต่อความผิดพลาดที่ร้ายแรงของพวกมันขึ้นมา ลองไปดูงานฉลองความรักของพวกมันสิ โต้ะอาหารของพวกมันแฉไปทั่วเพื่อคนยากจนด้วย พฤติกรรมนี้เป็นเรื่องปกติในหมู่พวกมัน แต่นี่เป็นการหยามหมิ่นทวยเทพของเรา⁴

คริสตจักรได้รับมอบพันธกิจที่เชื่อมสัมพันธ์กับโลกและมีส่วนร่วมในการ
คืนดีกันของสรรพสิ่ง การจะทำเช่นนี้ได้ คริสตจักรจะต้องมียุทธศาสตร์เดียวเท่านั้น
นั่นคือ กระบวนการสร้างสาวกที่ครบถ้วน

ด้วยการสร้างสาวกแบบครบถ้วน ผู้คนจะถูกเชื่อมต่อกันถึงแหล่งฤทธานุภาพอันสูงสุด - คือองค์พระผู้สร้างเอง โดยทางพระเยซูคริสต์และโดยการทรงสถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยการสร้างสาวกแบบครบถ้วน คริสตจักรได้รับฤทธิ์อำนาจมาให้สาธิตรูปแบบสูงสุดของความรัก นั่นคือ agape - ซึ่งเป็นความรักที่เสียสละอุทิศตนและเป็นความรักที่ไม่มีเงื่อนไขซึ่งช่วยเยียวยาและฟื้นฟูความสัมพันธ์ด้วยการสร้างสาวกแบบครบถ้วน คนยากจนและคนที่ถูกกดขี่จะได้รับฤทธิ์อำนาจที่จะไปถึงศักยภาพในพระเจ้าและกลายเป็นเกลือและแสงสว่างให้กับชุมชนและประเทศชาติของตนเอง เมื่อหลักธรรมของอาณาจักรได้กำกับพฤติกรรมของเหล่าคนที่มีส่วนในการสร้างสาวกแบบครบถ้วน เกียรติของผู้คนก็ได้รับการฟื้นฟู กระบวนการนี้จะส่งผลกระทบต่อชุมชนที่ใหญ่ขึ้นผ่านทาง การเยียวยาและการให้อภัยนั่นเอง

หมายเหตุ

¹ ยอห์น 10:10

² กิจการ 2:43; 3:12; 4:7, 30, 33; 5:12

³ เอเฟซัส 4:34

⁴ Emperor Julian, Epistle to Pagan High Priests, www.christianpost.com/news/changing-culture-a-study-in-cultural-engagement-part-4-47644.

คริสตจักรคือความหวังของโลก ไม่มีสิ่งใดหยุดยั้งคริสตจักรจากการ
ทำพันธกิจศักดิ์สิทธิ์นี้ให้สำเร็จได้ ไม่ว่าจะเป็นการที่คริสตจักรต้องต่อสู้กับ
ความอยุติธรรมหรือความยากจนก็ตาม ยุทธศาสตร์เดียวที่พระเจ้าทรงมอบ
หมายให้แก่คริสตจักรในการทำพันธกิจของตนให้สำเร็จก็คือการสร้างสาวก
แบบครบถ้วนนั่นเอง

เส้นทางการสร้าง

สาวก

บทที่ 5

เส้นทางการสร้างสาวก

กลุ่มผู้ฟังของมหาบัญชาหรือกระบวนการสร้างสาวกก็คือ *ta ethne* (มวลประชาชาติ) ซึ่งหมายรวมถึงผู้คนจากนานาประชาชาติ นานาศาสนา และนานาเผ่าพันธุ์ **พระเยซูไม่ได้ทรงจำกัดวงรอบของการสร้างสาวกไว้เฉพาะบรรดาผู้สมัครภายในอาคารคริสตจักรหรือสมาชิกของคริสตจักรเท่านั้น** ที่จริงแล้วมหาบัญชานี้ได้ชี้ให้เห็นแล้วว่าการสร้างสาวกเริ่มจากนอกกำแพงคริสตจักรก่อน

การสร้างสาวกคือกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่นำเอาผู้ซึ่งอยู่ไกลจากพระคริสต์ให้เข้ามาอยู่ใกล้พระองค์และในท้ายสุดก็ได้เป็นเหมือนพระองค์ การสร้างสาวกคือกระบวนการในการช่วยให้ผู้คนได้ก้าวเดินสู่ภาวะการเป็นผู้ใหญ่ สู่ความสมบูรณ์ และเป็นเหมือนองค์พระเยซูมากขึ้น

ในเบื้องต้น การสร้างสาวกก็คือกระบวนการ - ไม่ใช่โครงการหนึ่ง ๆ - ในการเติบโตที่ประกอบกันขึ้นมาจากความสัมพันธ์ที่คน ๆ หนึ่งมีต่อพระเจ้า ต่อผู้อื่น และต่อตนเอง (การสร้างสาวกจึงไม่ใช่ความรู้ในสมอง) การสร้างสาวกจึงเป็นความมูมานะบากบั่นของทั้งชุมชนมากกว่าจะเป็นความมูมานะบากบั่นของใครคนใดคนหนึ่ง และเป็นเส้นทางที่ทุกฝ่ายร่วมเดินไปด้วยกันผ่านการเป็นแบบอย่างและการฝึกสอนมากกว่าจะเป็นเพียงปฏิสัมพันธ์กันในห้องเรียน **การเป็นแบบอย่างของพระเยซูในด้านการสร้างสาวกต้องเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของเราไม่ว่าจะวันใดในสัปดาห์ก็ตาม (ไม่ใช่เฉพาะแค่เช้าวันอาทิตย์หรือเย็นวันพุธ) และต้องเกิดขึ้นในช่วงเวลาส่วนใหญ่ของเราที่อยู่นอกกำแพงคริสตจักรด้วย**

และที่สำคัญที่สุด คน ๆ หนึ่งจะเติบโตสู่การเป็นเหมือนพระคริสต์ได้ก็ต่อเมื่อเขาหรือเธอได้ช่วยคนอื่น ๆ ให้กลายเป็นเหมือนพระคริสต์ด้วย พุดสัน ๆ ว่าสาวกก็คือผู้สร้างสาวกนั่นเอง สาวกคือผู้เอาจริงเอาจังกับคำสั่งหรือคำบัญชาขององค์เจ้านายและเดินตามวิถีขององค์เจ้านายในการช่วยเหลือผู้อื่นให้เติบโตอย่างครบถ้วนในพระคริสต์ และถือเป็นเรื่องสำคัญลำดับแรกในชีวิตประจำวัน

การสร้างสาวกในเบื้องต้นก็คือ

การสร้างสาวกเป็นมากกว่า...

กระบวนการ	โครงการหรือรายการ
ความสัมพันธ์ที่ได้รับการบำรุงเลี้ยง	แค่การเสริมองค์ความรู้ตามความคิดสติปัญญา
การเป็นแบบอย่าง เช่น “จงเลียนแบบเรา” “จงทำตามอย่างเรา...” (ไม่ต้องสมบูรณ์แบบ แต่ขอให้มีการสัมพันธ์กับพระเจ้าและผู้อื่น)	การฟังบรรยายหรือคำแนะนำ
อยู่ในบริบทของชุมชน	อยู่ในบริบทของรายบุคคล (1 ต่อ 1)
เป็นการเดินทางท่องเที่ยว (ไม่ใช่เส้นตรง)	เป็นการคิดถึงจุดหมายที่ต้องไปให้ถึง (เป็นเส้นตรง)
วางอยู่บนแนวคิดที่ว่าคุณเติบโตขึ้นได้เมื่อคุณช่วยคนอื่น ๆ ให้เติบโตไปด้วยกัน	วางอยู่บนแนวคิดแบบเส้นตรงที่ว่า “คุณผ่านด่านแล้ว /ภารกิจสำเร็จแล้ว” ไปตามลำดับขั้น
มุ่งเน้นที่ผู้อื่น: มีชีวิตอยู่เพื่อรับใช้ผู้อื่น	มุ่งเน้นที่ตนเอง: ช่วยคนอื่นหลังจากที่ฉันช่วยเหลือตนเองแล้ว; ค่อยช่วยคนอื่นทีหลัง
เกิดเป็นวิถีชีวิตแต่ละวัน	เกิดขึ้นเป็นกิจกรรม เช่น กลุ่มศึกษาพระคัมภีร์ประจำสัปดาห์
สิ่งที่เราทำเพื่อผู้อื่นและทำร่วมกับผู้อื่น	สิ่งที่เราทำต่อคนอื่น
มุ่งเน้นที่การเชื่อฟัง	มุ่งเน้น (ล้วนๆ) ไปที่การเพิ่มจำนวนสาวก การคาดการณ์ต่าง ๆ หรือยุทธศาสตร์ทางธุรกิจ
เริ่มได้เลยตั้งแต่ช่วงต้นของชีวิต อายุ 11 ปีก็ไม่ถือว่าเริ่มเร็วเกินไป	เริ่มตอนเฉพาะเป็นผู้ใหญ่แล้วเท่านั้น

การสร้างสาวกในเบื้องต้นก็คือ	การสร้างสาวกเป็นมากกว่า...
<p>เป็นเรื่องของการช่วยเหลือผู้อื่นให้ได้ ปลดปล่อยศักยภาพที่ดีที่สุดที่พวกเขา จะเป็นได้ในการทรงสร้างอันโดดเด่นที่ พระเจ้าออกแบบพวกเขาแต่ละคนมา</p>	<p>เป็นเรื่องของการทำตามขั้นตอนใน หลักสูตร ตำรา และงานที่ได้รับมอบ หมายมานั้นให้จบไป</p>
<p>มีลักษณะครบถ้วนโดยธรรมชาติ</p>	<p>เป็นเพียงความพอใจฝ่ายวิญญาณอย่าง เดียว</p>
<p>เป็นวิธีการแบบครบถ้วน คือ ในด้านชีวิต ประจำวัน เป็นประสบการณ์ (พระเจ้า ทรงใช้); ในด้านฝ่ายวิญญาณ (การได้เข้า เฝ้าพระเจ้า) การสร้างสัมพันธ์ (กับผู้อื่น/ กับชุมชน) และเป็นเชิงการชี้แนะ</p>	<p>เป็นวิธีการแบบการสอนอบรม, การ ศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง, การทำแบบ ฝึกหัดให้จบ, รวมกลุ่มอภิปราย</p>

“จงไปสร้างสาวกจากมวลประชาชาติ” (พระองค์ไม่ได้ตรัสว่า “มวลผู้ที่เชื่ออยู่แล้ว”) จึงหมายถึง มนุษย์ทุกคน ไม่สำคัญว่าพวกเขาจะมาจากศาสนาอะไร เชื้อชาติใด อายุเท่าไร การสร้างสาวกเป็นกระบวนการที่นำเอาผู้คนที่ “อยู่ห่างไกลจากพระคริสต์” ให้ได้เข้าใกล้พระเจ้าและช่วยเหลือพวกเขาให้เติบโตจนกลายเป็นเหมือนพระคริสต์ได้ในที่สุด

เด็กและเยาวชนใน
ฐานะชุมชนแห่งการ
สร้างสาวกที่มีพลังอัน
ไม่จำกัด

บทที่ 6

เด็กและเยาวชนในฐานะชุมชนแห่งการสร้างสาวกที่มีพลังอันไม่จำกัด

ทฤษฎีว่าด้วยพัฒนาการทางจิตวิทยาของ Erikson นำสู่จุดเปลี่ยนสำคัญในด้านพัฒนาการเมื่อค.น.ๆ หนึ่งเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น (อายุ 11 - 18 ปี) ก่อนช่วงวัยรุ่นพัฒนาการของคนจะขึ้นอยู่กับสิ่งที่ค.น.ๆ หนึ่งถูกกระทำมา เมื่อเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นแล้วพัฒนาการของคนจะขึ้นอยู่กับสิ่งที่ค.น.ๆ นั้นเป็นผู้กระทำเองเสียส่วนใหญ่ ในขั้นนี้วัยรุ่นจะเริ่มพัฒนาความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและเริ่มอุทิศตนให้กับอุดมคติต่างๆ สาเหตุปัจจัยต่าง ๆ และเพื่อนฝูง¹

จากงานวิจัยของ Barna Group เมื่อเร็วๆ นี้ในประเด็นเรื่องเหตุผลที่วัยรุ่นคริสเตียนเริ่มละทิ้งคริสตจักรได้ตั้งกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ซึ่งเคยไปนมัสการที่โบสถ์เป็นประจำเมื่อช่วงวัยรุ่นตอนต้น โดยมุ่งสำรวจเหตุผลต่าง ๆ ที่ทำให้พวกเขาเลิกไปโบสถ์หลังจากอายุ 15 เป็นต้นไป งานวิจัยพบว่าเหตุผลอันดับหนึ่งที่เยาวชนของเราละทิ้งโบสถ์ก็เพราะ “คริสตจักรดูจะชอบปกป้องจนเกินไป”²

ในงานประชุม 4/14 Global Summit ณ นครนิวยอร์กในปี 2010 ศาสนาจารย์ C.B. Samuel จากอินเดียได้ชี้ว่าวัยรุ่นคริสเตียนของเรากำลังขาดอุดมคติ - อันจะเป็นสาเหตุปัจจัยให้พวกเขามีชีวิตอยู่เพื่อหรือตายเพื่อสิ่ง ๆ หนึ่ง - แต่คริสตจักรกลับมอบความบันเทิงมากมายให้แก่พวกเขาแทน คริสตจักรทั้งหลายพากันคิดว่าวัยรุ่นพากันทิ้งโบสถ์ไปเพราะเกม Xbox และเพราะความบันเทิงรูปแบบต่างๆ ที่วัยรุ่นมี ฉะนั้นเพื่อจะแข่งขัน คริสตจักรเลยทุ่มลงทุนทรัพยากรไปกับความบันเทิงเพียงเพื่อจะพบว่าวัยรุ่นก็ยังคงทิ้งโบสถ์อยู่เรื่อย ๆ สิ่งที่ดี ๆ และเยาวชนต้องการคือการได้เชื่อมต่อตนเองเข้ากับอุดมคติอันสูงส่ง สาเหตุอันสูงส่ง และความท้าทายที่ควรค่าสำหรับพวกเขา รวมทั้งต้องการเป็นชุมชนพลังที่พวกเขาเชื่อว่าจะสามารถเปลี่ยนแปลงโลกใบนี้ได้

เมื่อไม่นานมานี้เอง บาทหลวงนิกายคาทอลิกแห่งเมืองมาราโวยอย่างท่าน Edwin de la Peña of San Juan (เอ็ดวิน เดอลาเพนญา แห่งซานฮวน) ประเทศฟิลิปปินส์ ได้เชิญชวนเด็กๆ และเยาวชนให้มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการอุทิศตัวเพื่อทำงานมิชชันนารีของคริสตจักรว่า

พวกเธอคนหนุ่มสาวและเด็ก ๆ มีพลัง มีความกระตือรือร้น มีความกล้า และมีความสามารถที่จะลองเสี่ยงก้าวไปข้างหน้าและพูดว่า ‘เราอยาก จะอยู่บนเรือลำนั้นด้วย เราอยากจะทำอยู่กับพระเยซูและตอบสนองต่อความ ท้าทายของงานพันธกิจด้วย’ ได้นะ de la Peña ผู้ดำรงตำแหน่งประธาน คณะกรรมการระดับบิชอปในงานพันธกิจของสภาแห่งบิชอปคาทอลิก แห่งประเทศฟิลิปปินส์กล่าว พระคุณเจ้ายังได้กล่าวกับเยาวชนด้วยว่าในฐานะ ที่เป็นอนาคตของชาติ นี่คือเวลาที่เหมาะสมแล้วสำหรับพวกเขาที่จะคว้า โอกาสไว้แล้วมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในงานพันธกิจของคริสตจักร (CBCP News, Monday, February 11, 2013)³

หมายเหตุ

- ¹ Erikson, E.H. Identity: Youth and Crisis. New York: Norton. 1968.
- ² David Kinnaman, You Lost Me: Why Young Christians are Leaving Church and Rethinking Church. Grand Rapids, Michigan: Baker Books, 2011.
- ³ บ่อยครั้งที่ชุมชนอานาจนอกคริสตจักรมักยอมรับถึงความต้องการและศักยภาพของบรรดาวัยรุ่นและ เยาวชนชนยิ่งกว่าทางคริสตจักรเสียอีก องค์การยูเวนไธตเลออร์ที่พรคนาซีก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 1922 นั้นมีสมาชิก 1,000 คนภายในปีนั้นปีเดียว และเพิ่มจำนวนเป็น 5,000 คนในปีที่ 3 และเพิ่มจำนวน ถึง 2.3 ล้านคนในปี 1933. Scott C. Todd, Fast Living: How the Church will End Extreme Poverty. Colorado Springs:

สิ่งที่วัยรุ่นและเยาวชนต้องการคือการได้เชื่อมต่อเป็นส่วนตัวกับ
อุดมคติอันสูงส่ง และเรื่องราวหรือความท้าทายที่มีคุณค่า ที่จะส่งให้เกิดแรง
พลังที่พวกเขาเชื่อว่าสามารถเปลี่ยนแปลงโลกได้

**ผู้รักษา
แห่งอาณาจักร**

บทที่ 7

คู่อริรักษาแห่งอาณาจักร

รายงานของ Dr. Bryant Myers ที่ว่ากว่า 85% ของคนที่ตัดสินใจรับเชื่อในพระคริสต์ในสหรัฐอเมริกาเกิดขึ้นในช่วงอายุระหว่าง 4 ถึง 14 ปี¹ นั้นส่วนใหญ่ได้รับการรับรองจากหนังสือเรื่อง Transforming Children into Spiritual Champions² ขณะที่ไม่มีงานวิจัยระดับโลกในเรื่องแนวโน้มที่ว่านี้ Dan Brewster กลับสามารถยืนยันแนวโน้มที่คล้ายคลึงกันนี้ได้จากส่วนอื่น ๆ ของโลก³

ในช่วงทศวรรษที่ 1990 ได้มีการสำรวจกลุ่มเป้าหมายชาวคริสเตียนที่หลากหลายนับร้อยๆ กลุ่มซึ่งมาจากภูมิหลังที่ไม่ได้เป็นคริสเตียน อย่างน้อย 70 เปอร์เซนต์ของผู้ที่ได้รับการสำรวจนั้นบ่งชี้ได้ว่าเพื่อน ๆ หรือคนใกล้ชิดที่เป็นคริสเตียนอยู่แล้วคือ ‘คนสำคัญ’ ที่พาพวกเขาให้มารู้จักคริสต์ศาสนา⁴ ดังที่ทั้ง Myers, Barna Group, และ Brewster ล้วนเห็นพ้องกันว่า ถ้าระดับของการเปิดใจยอมรับให้กับความเชื่อคริสเตียนของเด็กรวมถึงบทบาทที่สำคัญของคนใกล้ชิดหรือเพื่อน ๆ ในการแนะนำคนที่ไม่ใช่คริสเตียนให้มารู้จักพระคริสต์นั้นเป็นจริงในระดับโลกแล้ว เด็กและวัยรุ่น (ช่วงอายุ 4-14 ปี) ก็เป็นแหล่งสำคัญที่สุดสำหรับพันธกิจในช่วงเวลาหลายทศวรรษที่ผ่านมา

Singlehurst อ้างว่าในเส้นทางของการเป็นคริสเตียนช่วงเดือนแรก ๆ และปีแรก ๆ ของเราเป็นช่วงขบขันที่การทำพันธกิจจะเกิดผลมากที่สุด เมื่อครั้งที่เรารับเชื่อครั้งแรก เรามีเพื่อน ๆ ที่ไม่ใช่คริสเตียนหลายคนและมีโอกาสสำคัญมากมายหลายครั้งที่เราจะแบ่งปัน “ความจริง” กับพวกเขา อย่างไรก็ตาม หลังจากช่วงปีสั้น ๆ เหล่านั้น เราก็ถูกดึงเข้าสู่วัฒนธรรมกลุ่มย่อยของคริสเตียนและมีเพื่อนที่ไม่ใช่คริสเตียนน้อยลงทุกที

กว่า 70 เปอร์เซนต์ของการรับเชื่อเกิดขึ้นในช่วงอายุระหว่าง 4 ปีถึง 14 ปี หากเด็ก ๆ และวัยรุ่นที่เพิ่งหันมารับเชื่อใหม่ๆ ไม่ได้รับการหนุนใจให้แบ่งปันความเชื่อของตนกับเพื่อน ๆ จนกระทั่งพวกเขาเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ (อายุ 18 ปีหรือมากกว่า) - อันเป็นช่วงเวลาที่พวกเขามีเพื่อน ๆ ที่ไม่เป็นคริสเตียนน้อยลง⁵ - แล้วล่ะก็ คริสตจักรก็ยอมสูญเสียเวลาในการสร้างสาวกให้บังเกิดผลไปหลายปีโดยไม่ตั้งใจ

คริสตจักรสูญเสียคนหนุ่มสาวไปมากมายในช่วงที่พวกเขาเข้าสู่ช่วงชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยเพียงเพราะพวกเขาไม่ได้รับโอกาสเติบโตในเส้นทางการสร้างสาวกช่วงขวบปีที่เป็นวัยรุ่นนั่นเอง รวมทั้งพวกเขาก็ไม่ได้รับการหนุนใจหรือไม่ได้รับโอกาสให้สร้างผู้อื่นเป็นสาวกและช่วยให้ผู้อื่นเติบโตขึ้นจนเป็นเหมือนองค์พระคริสต์ด้วย

หนทางเดียวที่จะช่วยคนรุ่นนี้ไว้ได้ก็คือการเข้าไปมีส่วนร่วมร่วมกับพวกเขาในกระบวนการสร้างสาวก และเป็นหุ้นส่วนกับพวกเขาในการทำงานรับใช้ภายในชุมชนต่าง ๆ ของพวกเขา วันนี้ อนุชนและเหล่าวัยรุ่นกำลังรอกการตัดสินใจ รอคอยความท้าทาย และรอที่จะได้รับอนุญาตจากพระเจ้าให้ทรงเรียกใช้ในการเข้าไปช่วยเหลือคนใกล้ตัว (พี่น้องชายหญิง) ของพวกเขาให้ได้เติบโตขึ้นจนเป็นเหมือนพระคริสต์อยู่ และผ่านเส้นทางการสร้างสาวกนี้เองที่พวกเขาจะได้ช่วยเปลี่ยนแปลงครอบครัวและชุมชนของตนเสียใหม่

หมายเหตุ

- ¹ Bryant Myers, “The State of the World’s Children: A Cultural Challenge to the Christian Mission in the 1990’s.” A paper presented at the Executive EFMA retreat in 1992.
- ² George Barna, *Transforming Children into Spiritual Champions*. Ventura, California: Regal, 2003.
- ³ Dan Brewster, “The 4/14 Window: Child Ministries and Mission Strategy” (2010).
- ⁴ ส่วนที่เหลืออีก 30 เปอร์เซ็นต์นั้นได้มารู้จักพระเจ้าผ่านการอ่านวรรณกรรมหรือฟังรายการวิทยุ การเทศน์ประกาศข่าวประเสริฐ การฝึกฝนเห็นหรือมีนิมิตเห็นพระเยซูและอื่นๆ โปรดดู Laurence Singlehurst, *Sowing, Reaping, Keeping*. 2nd Ed. Nottingham: Inter-Varsity
- ⁵ *Ibid.*, p.40.

ช่วงปีที่เกิดผลที่สุดในการทำตามมหาบัญชา - คือการสร้างสาวกจากมวลประชาชาติจากผู้คนที่อยู่ภายนอกคริสตจักรนั้น ก็คือช่วงสามปีแรกในเส้นทางฝ่ายวิญญาณของผู้ที่บังเกิดใหม่ในพระเยซูคริสต์ คือสามปีแรกหลังจากที่เธอหรือเขาได้รับเชื่อพระคริสต์และยอมจำนนถวายชีวิตของตนแด่พระองค์นั่นเอง

หากคริสตจักรท้องถิ่นทั่วโลกเริ่มที่จะ

สร้างแรงบันดาลใจ, ก้ากาย, และอนุญาต

ให้เยาวชนทุกคนตั้งแต่อายุ 11 ปีขึ้นไปให้เป็นผู้ดูแลช่วยเหลือเพื่อน ๆ พี่น้องที่อ่อนวัยกว่าที่อยู่รอบตัวอย่างครบทุกมิติ ให้กลายเป็นคนที่ดีขึ้นได้และเป็นเหมือนพระคริสต์ยิ่งขึ้น และพร้อมที่จะอธิษฐานเผื่อและช่วยเพื่อนเยาวชนที่พวกเขาดูแลเอาใจใส่อยู่ ย่อมจะเป็นการช่วยควบคุมการแพร่ระบาดของบาป แล้วพระสิริของพระเจ้าก็จะเปล่งประกายภายในชุมชนผ่านเด็ก ๆ และเยาวชนของเราเอง

Bambang Budijanto, Ph.D.

ดำรงตำแหน่งเลขาธิการองค์กร Asia Evangelical Alliance, ประธานบอร์ดบริหารของ Bilangan Research Center (BRC) และผู้ก่อตั้ง U.Unleashed

ต้องการข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ

CBN Thailand / มูลนิธิพันธกิจพระพร (ไทย)

Line : @blessthai

